KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
9. april 1987 *

I sag 77/87 R,

Technointorg, en uafhængig, sovjetisk sammenslutning for udenrigshandel, Moskva, ved advokat E. Marissens, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat L. Dupong, 14 a, rue des Bains,

sagsøger,

mod

Rådet for De europæiske Fællesskaber, ved H.-J. Lambers og E. H. Stein, Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, bistået af advokat F. Jacobs, Queen's Counsel, og med valgt adresse i Luxembourg hos direktør J. Käser, Den europæiske Investeringsbanks direktorat for juridiske anliggender, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

sagsøgt,

støttet af

Kommissionen for De europæiske Fællesskaber, ved J. Temple Lang, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos G. Kremlis, Jean Monnet-bygningen, Kirchberg,

intervenient,

angående en begæring fra sagsøgeren om udsættelse for dennes vedkommende af gennemførelsen af Rådets forordning nr. 29/87 af 22. december 1986 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse frysere med oprindelse i Sovjetunionen (EFT L 6, s. 1), på betingelse af, at sagsøgeren fortsat stiller sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til Kommissionens forordning nr. 2800/86 af 9. september 1986 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på den nævnte import af frysere (EFT L 259, s. 14),

har

* Processprog: Engelsk.

PRÆSIDENTEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning, indgivet til Domstolens Justitskontor den 18. marts 1987, har Technointorg i medfør af EØF-traktatens artikel 173, stk. 2, anlagt sag med påstand om annullation af Rådets forordning nr. 29/87 af 22. december 1986 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse frysere med oprindelse i Sovjetunionen (EFT L 6, s. 1), for så vidt som denne forordning finder anvendelse på sagsøgeren.

2 Ved begæring, indgivet til Domstolens Justitskontor samme dag, har sagsøgeren i medfør af EØF-traktatens artikel 186, artikel 36 i statutten for Domstolen og artikel 83 i procesreglementet nedlagt påstand om foreløbige forholdsregler med henblik på at opnå udsættelse for sit vedkommende af gennemførelsen af Rådets ovennævnte forordning nr. 29/87 af 22. december 1986, indtil Domstolen har truffet afgørelse i hovedsagen, på betingelse af, at sagsøgeren fortsat stiller sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til Kommissionens ovennævnte forordning nr. 2800/86. Under den mundtlige forhandling har sagsøgeren med hensyn til begæringen nærmere anført, at sagsøgeren hermed ønsker at opnå udsættelse af gennemførelsen af Rådets forordning nr. 29/87, i det omfang sagsøgeren stiller sikkerhed for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til den nævnte forordning. Formålet med begæringen er desuden at opnå, at toldmyndighederne i medlemsstaterne underrettes om ovennævnte foreløbige afgørelse, der foreskriver de begærede foreløbige forholdsregler.

3 Ved kendelse af 23. marts 1987 fik Kommissionen i henhold til artikel 37, stk. 1, i Protokollen vedrørende Statutten for EØF-Domstolen tilladelse til at indtræde til støtte for sagsøgtes påstande. Kommissionen har indgivet sine skriftlige bemærkninger den 1. april 1987.

4 Sagsøgte har indgivet sine skriftlige bemærkninger den 1. april 1987. Parterne har afgivet mundtlige indlæg den 6. april 1987.

5 Før det undersøges, om begæringen om foreløbige forholdsregler kan tages til følge, vil det være hensigtsmæssigt kort at gøre rede for de forskellige stadier i den antidumpingprocedure, som gik forud for Rådets vedtagelse af ovennævnte forordning nr. 29/87.

6 I september 1985 indgav European Committee of Manufacturers of Electrical Domestic Equipment på vegne af producenter, der tegner sig for stort set hele produktionen i Fællesskabet af frysere, i medfør af artikel 5 i Rådets forordning nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 201, s. 1) en klage til Kommissionen, hvori det hævdedes, at visse frysebokse og -skabe med oprindelse i forskellige Østlande, herunder Sovjetunionen, indførtes til dumpingpriser, og at der som følge heraf forvoldtes væsentlig skade på en erhvervsgren i Fællesskabet. De af klagen omhandlede varer er frysebokse og -skabe beregnet til nedfrysning og opbevaring af ferske levnedsmidler, henhørende under pos. 84.15 C II i Den Fælles Toldtarif, svarende til Nimexe-nr. 84.15-32, 84.15-41 og 84.15-46.

7 Kommissionen fandt, at klagen kunne antages at indeholde tilstrækkelige beviser for, at der fandt dumping sted og forvoldtes væsentlig skade i forbindelse hermed, og gav derfor den 11. december 1985 i overensstemmelse med artikel 7 i Rådets forordning nr. 2176/84 meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure (EFT C 319, s. 3) og indledte den nødvendige undersøgelse. I løbet af undersøgelsen viste det sig, at det af hensyn til denne var nødvendigt blandt de frysere, der hævdedes indført til dumpingpriser, at sondre mellem frysebokse (Nimexe-nr. 84.15-32) og fryseskabe (Nimexe-nr. 84.15-41 og 84.15-46), da disse varer ikke kan betragtes som samme vare efter antidumpingbestemmelserne.

8 For så vidt angik fryseboksene, nåede Kommissionen ved slutningen af sin indledende undersøgelse til den konklusion, at importen af disse varer ikke havde kunnet påføre en erhvervsgren i Fællesskabet væsentlig skade. Som følge heraf besluttede den derefter ved artikel 4 i forordning nr. 2800/86 at afslutte antidumpingproceduren, for så vidt angik denne type frysere.

9 For så vidt angik fryseskabe, navnlig med oprindelse i Sovjetunionen, afslørede Kommissionens indledende undersøgelse derimod dumping i et betydeligt omfang og forskellige forhold, der viste, at der var forvoldt væsentlig skade som f. eks. bl. a. en væsentlig stigning i importen af disse varer til Fællesmarkedet og en tilsvarende stigning i deres markedsandel i Fællesskabet samt en betydelig prisunderbydning på disse varer. På grundlag heraf fandt Kommissionen, at det af hensyn til Fællesskabets interesser var nødvendigt at indføre en midlertidig antidumpingtold på importen af disse varer for at undgå, at der blev påført en erhvervsgren i Fællesskabet yderligere skade, i den tid antidumpingproceduren verserede. Den indførte derfor ved artikel 1 i forordning nr. 2800/86 af 9. september 1986 en midlertidig antidumpingtold på importen af fryseskabe (Nimexe-nr. 84.15-41 og 84.15-46) med oprindelse i Sovjetunionen; tolden fastsattes til 33% af prisen, netto, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, og skulle være gældende i en periode på 4 måneder fra den 11. september 1986. Artikel 1, stk. 4, bestemmer, at denne type fryseres overgang til fri omsætning i Fællesskabet er betinget af, at der stilles sikkerhed svarende til den midlertidige told.

10 På dette sted bemærkes, at sagsøgeren allerede den 26. november 1986 indgav en begæring om foreløbige forholdsregler i sag 294/86 R, hvori sagsøgeren nedlagde påstand om udsættelse for sit vedkommende af gennemførelsen af artikel 1 i Kommissionens ovennævnte forordning nr. 2800/86 på den betingelse, at sagsøgeren fortsat stiller sikkerhed for opfyldelsen af sin forpligtelse, på størrelse med det beløb, sagsøgeren er forpligtet til at betale i medfør af den nævnte artikel 1 (sag 294/86 R, Technointorg mod Kommissionen, Sml. 1986, s. 3979). Domstolens præsident tog ikke begæringen til følge, idet det fremhævedes, at hvis sagsøgerens begæring blev imødekommet, indtil Domstolen havde truffet afgørelse i hovedsagen, ville det være det samme som at berøve Rådet den kompetence, det har i henhold til artikel 12 i Rådets forordning nr. 2176/84 af 23. juli 1984 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EFT L 201, s. 1). Domstolens præsident udtalte ligeledes, at den skade, sagsøgeren led, var begrænset til den belastning, det er at skulle stille sikkerhed i en periode på 4 måneder, og at en sådan ulempe ikke i forhold til sagsøgeren kunne antages at udgøre en alvorlig og uoprettelig skade.

11 Den 22. december 1986 udstedte Rådet i henhold til artikel 12 i Rådets ovennævnte forordning nr. 2176/84 forordning nr. 29/87; ifølge dennes artikel 1 indføres der en endelig antidumpingtold på 33% på de nævnte frysere, og dens artikel 2 bestemmer, at de beløb, for hvilke der i henhold til Kommissionens ovennævnte forordning nr. 2800/86 er stillet sikkerhed i form af midlertidig antidumpingtold, opkræves endeligt.

12 Ifølge EØF-traktatens artikel 185 har indbringelse af klager for Domstolen ikke opsættende virkning. Domstolen kan dog, hvis den skønner, at forholdene kræver det, udsætte gennemførelsen af den anfægtede retsakt. Den kan ligeledes i medfør af EØF-traktatens artikel 186 foreskrive de nødvendige foreløbige forholdsregler.

13 For at der kan træffes en foreløbig forholdsregel som påstået, skal begæringen i henhold til procesreglementets artikel 83, stk. 2, angive, dels hvilke faktiske og retlige grunde der umiddelbart kan berettige den begærede foreløbige forholdsregel, dels de omstændigheder, der medfører uopsættelighed.

14 Det fremgår af Domstolens faste praksis, at spørgsmålet om, hvorvidt foreløbige forholdsregler bør anses for uopsættelige i procesreglementets artikel 83, stk. 2's forstand, skal afgøres under hensyn til, om det er nødvendigt at træffe en foreløbig afgørelse for at undgå, at den part, som anmoder om den foreløbige forholdsregel, lider alvorlig og uoprettelig skade.

15 I den forbindelse har den sagsøgende sammenslutning gjort gældende, at den lider alvorlig skade som følge af, at anvendelsen af endelig antidumpingtold på 33% på importen af dens varer giver sig udtryk i en betydelig prisstigning, hvilket påvirker deres konkurrencedygtighed i en sådan grad, at der kun teoretisk er mulighed for at afsætte dem, hvis overhovedet. En sådan prisstigning vil ligeledes bevirke en formindskelse af dens markedsandel, ja måske vil dens produkter fuldstændig forsvinde fra markedet. Den brevveksling med importørerne i Fællesskabet — både de uafhængige og dem, sammenslutningen er associeret med — som er vedlagt begæringen som bilag, viser klart, at salget af Technointorg's produkter praktisk taget er ophørt, efter at artikel 1 i Kommissionens ovennævnte forordning nr. 2800/86

trådte i kraft. Indførelsen af en endelig antidumpingtold på 33% vil kun yderligere forstærke nedgangen i salget. Den skade, der påføres sagsøgeren som følge heraf, er ikke blot alvorlig, men også uoprettelig, eftersom skaden allerede er forvoldt, også selv om Domstolen giver sagsøgeren medhold i hovedsagen. Fryseskabe med oprindelse i Sovjetunionen vil faktisk have været udelukket fra markedet i mindst et år uden den mindste garanti for, at de nogensinde kan genindtage en plads på markedet.

16 Det må fastslås, at med henblik på at bevise, at der foreligger uopsættelighed, har sagsøgeren blot angivet virkninger, der er knyttet til indførelsen af en antidumpingtold, nemlig en prisforhøjelse på produkterne og følgelig en tilsvarende formindskelse af deres markedsandele. Det ligger i selve begrebet antidumpingtold, at den fører til en forhøjelse af prisen på det pågældende produkt, idet dens formål er at modvirke den dumpingmargen, der er opstået, og at beskytte produktionen i Fællesskabet mod det tab, en sådan dumping medfører.

17 Selv om det ikke kan udelukkes, at det i visse tilfælde kan vise sig nødvendigt at udsætte indførelsen af en endelig antidumpingtold for at undgå, at den part, der begærer en sådan udsættelse, lider alvorlig og uoprettelig skade, fremgår det imidlertid af Domstolens praksis, at den pågældende part i det mindste må angive omstændigheder, på grundlag af hvilke det kan antages:

— dels, at parten lider en skade, der er særlig for den som følge af indførelsen af en sådan told (jfr. bl. a. sag 258/84 R, Nippon Seiko mod Rådet, Sml. 1984, s. 4357),

og

— dels, at en afvejning af de berørte interesser peger i den begærende parts favør i den forstand, at Fællesskabets industri ikke vil lide alvorlig skade, såfremt begæringen om den foreløbige forholdsregel tages til følge (jfr. bl. a. sag 250/85 R, Brother Industries Ltd mod Rådet, Sml. 1985, s. 3459).

18 I den forbindelse bemærkes, at sagsøgeren ikke har anført nogen omstændigheder til støtte herfor. Derimod har Rådet og Kommissionen godtgjort, at den europæiske industris interesser vil lide alvorlig skade, såfremt begæringen om den foreløbige forholdsregel tages til følge. Således har kravet om blot at stille en sikker-

hed, som ønsket af sagsøgeren, en langt mindre beskyttende virkning end opkrævningen af selve antidumpingtolden, hvorfor en sådan foranstaltning ikke i tilstrækkelig grad ville tage hensyn til EF's industris interesser og i givet fald ville gøre den virkning, der tilsigtes med indførelsen af en endelig antidumpingtold, illusorisk.

19 Endvidere bemærkes, at den sagsøgende sammenslutning ikke findes at have godtgjort, at det tab, den i den foreliggende sag lider som følge af indførelsen af en sådan told, er særlig for den. Den skade, sagsøgeren hævder at lide, må således generelt antages at foreligge hver gang, der indføres en endelig antidumpingtold.

20 Det følger af det ovenfor anførte, at sagsøgeren ikke har fremført noget afgørende argument, hvorefter sagsøgeren kan antages at lide alvorlig og uoprettelig skade, hvis begæringen om foreløbige forholdsregler ikke tages til følge.

Af disse grunde bestemmer

PRÆSIDENTEN

før endelig afgørelse træffes

1) Begæringen tages ikke til følge.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Således bestemt i Luxembourg den 9. april 1987.

P. Heim
Justitssekretær

A. J. Mackenzie Stuart
Præsident